

V Praze dne 16.září 1976.

Vážený pane profesore.

Dovolte ještě několik slov, které bych rád připojil k mému blahopřání.

Chtěl bych Vám především vyjádřit své díky za celou řadu pro mne velmi důležitých věcí.

Byly to především Vaše přednášky a semináře, které jsem velmi rád navštěvoval a pozorně sledoval. Myslet jsem uměl již předtím, ale myslet svobodně jsem se naučil teprve u Vás. Bylo to zvláštní a krásné nechat se unést předmětem zájmu bez pocitů viny a svázanosti doktrinou nějakého imperativu. Myslím, že tehdy jsem poprvé pocítil skutečné štěstí z toho, že studuji. Mám ho i nadále. Také díky Vám.

Vedl jste moji diplomovou práci přesto, že její thema bylo ošidné a všichni, které jsem požádal o supervizi posléze odpadli. Jsem Vám vděčen nejen zato, že jste se oné funkce ujal, ale i zato, že jste mne nechal pracovat samostatně a přitom řekl, co si o věci samotné myslíte Vy sám. Jsou to, řeknete možná, samozřejmosti, ale pro mne to běžné nebylo. Dokonce ani jinak nebylo.

Rovněž jsem se učil soustavnosti a pečlivosti. Tohle mi dělalo veliké potíže jednak vzhledem k temperamentu, jednak k činitelům dalším. Ale bylo mi právě na Vaší práci jasné, že ony vlastnosti jsou podmínkou, kterou je marno obcházet, jde-li člověku o dobrou práci.

A tak Vám ještě jednou děkuji a přeji pohodu v dalších letech Vašeho osobního i pracovního života.

Váš PhDr Jiří Růžička

Jiří Růžička